

## **Economia del Bé Comú – Christian Felber - Notes**

L'Economia del bé comú es caracteritza per ser una economia més social, amb menys inseguretats, menys desigualtats, una economia més ecològica i més sostenible, en la qual no hi ha perquè créixer.

En una economia més local, el focus gira de la competència a la cooperació i la solidaritat.

La democràcia també existeix als mercats i a les empreses, encara que existeix un teló d'acer entre les empreses i la democràcia. La bona notícia, és que no cal decidir-se entre un o altre, ecològica o social. Podem englobar-ho tot en el concepte del bé comú.

Aquest concepte ja existeix en totes les constitucions de països democràtics, l'objectiu de tota activitat econòmica és el bé d'els qui integren l'Estat.

Una economia que només aspira al benefici financer és antinatural.

En l'actualitat, existeixen dos indicadors decisius per a l'existència o no de l'empresa i que hauríem de canviar:

1. Afany de lucre per contribució al bé comú, com a meta de totes les empreses, ja estan com a objectius constitucionals, mentre que l'afany de lucre no apareix en cap constitució del món.
2. Cooperació en lloc de competència. Existeix evidència científica que la cooperació motiva en major mesura que la competència, perquè ens motiva de forma diferent. En la cooperació, si tu tens èxit jo també tinc èxit. En canvi, en la competència hi ha exclusió mútua de tenir èxit, si tu ganes jo perdo.  
La cooperació ens motiva de forma més humana, la competència ens incita al fet que visquem les debilitats humanes.

Els indicadors d'èxit actuals són el PIB d'un estat i el compte de resultats, la unitat de mesurament és els diners.

Quan existeix un projecte econòmic, polític, cultural, educatiu o de creixement personal hauria de mesurar-se en funció dels mitjans. No obstant això, l'economia és l'únic que confon els objectius amb el mitjà, els diners, és un error metodològic, confonent els mitjans amb els objectius.

El benefici financer de qualsevol empresa hauria de ser la contribució al bé comú.

En els municipis del bé comú es reuneixen els ciutadans en un procés participatiu, per veure els 20 indicadors més importants de la comunitat, aquest indicador calcula la qualitat de vida.

Quan es realitzin en diferents municipis, ja tenim el resultat del ben comú.

A nivell micro, també. L'èxit d'una empresa tal com ho mesurem avui dia, no existeix relació fixa a satisfer cap de les nostres necessitats bàsiques. Només es mesura si el PIB creix. No reflecteix si vivim en democràcia o dictadura, en pau o guerra, si el medi ambient està deteriorat, si hi ha diferències entre homes i dones, si el nivell de confiança augmenta,

etc.

Han implantat en alguns dels productes de consum d'altres països un codi de barres, que a través del mòbil, puguem veure el balanç, a més de qui ho ha produït, si està en un paradís fiscal, si finança a partits polítics, si deteriora el medi ambient, etc. D'aquesta manera, es compleix l'economia de mercat, racional i eficient, ja que tota la informació està a l'abast de tots els que participen als mercats.

Per norma general, els productes ètics són més cars, és la prova que el comportament no responsable condueix a l'èxit. El dia que aquests productes siguin més econòmics significarà que l'economia del bé comú funciona.

Per aconseguir el bé comú, haurien de donar un tracte diferent a les empreses:

- Taxa d'IVA 0, per a empreses amb més de 1000 punts, segons la matriu del ben comú
- Aranzels més alts per a les empreses no responsables, en comerç internacional
- Crèdits amb interès reduït
- Prioritat en la compra pública
- Cooperació amb la investigació universitària

A la sala, Christian explica el mètode de consens sistèmic a través d'un joc en el qual participen tots els assistents. Cal respondre, en funció de la nostra resistència, quantes vegades més hauria d'haver-hi entre els salaris màxims i el salari mínim legal. Tenim tres maneres d'assenyalar la nostra resistència:

- No aixecar la mà: no oposa resistència
- Aixecar una mà: oposa certa resistència
- Aixecar les dues mans: resistència total

Consisteix en mesurar la resistència, no l'afirmació. Guanya la proposta que rep la menor resistència, és a dir, la que causa menys mal a la societat.

En aquest cas el resultat que oposa menys resistència ha estat 10 vegades. És a dir, els ingressos màxims permesos haurien de ser 10 vegades el salari mínim legal.

L'Economia del Bé Comú és un moviment en ple creixement que defensa l'Associació per a foment del bé comú d'Àustria.

A Espanya hi ha 49 coordinadors i 20 camps d'energia on la majoria de la gent treballa de forma voluntària.

Les empreses pioneres comencen realitzant un balanç del bé comú de forma voluntària, a continuació desenvolupen el balanç, cooperen i aprenen el sistema de l'Economia del Bé Comú i posteriorment ho difonen.